

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418203220
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418203220.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: K. N.Í., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt na adrese: S. Q. Č.. XX, zast.: Centrum správnej pomoci Martin, občianske združenie so sídlom v Martine, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO: 51 472 236, proti žalovanej: Friendly Finance Slovakia s. r. o., Tallerova 4, Bratislava, IČO: 47 243 368, zast.: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka so sídlom v Bratislave, Javorinská 13, o určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 524 €, takto

rozhodol:

I. Úvery poskytnuté žalovanou žalobkyni na základe rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb z XX. X. XXXX, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, vrátane dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, vrátane dohody o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, sú bez poplatkov.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 6. 7. 2018, domáhala určenia, že úvery, ktoré jej poskytla žalovaná na základe zmlúv z XX. X. XXXX, XX. X. XXXX a XX. X. XXXX, sú bezúročné a bez poplatkov a zároveň aby súd zaviazal žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 524 €.

2. Svoj žalobný návrh odôvodnila tým, že žalobkyňa uzavrela na diaľku so žalovanou XX. X. XXXX zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 500 € s dobou splatnosti XX. X. XXXX, za poplatok 151,51 €. Celková suma, ktorú žalobkyňa musela zaplatiť predstavovala sumu 651,51 €, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 2 156,60 % a priemerná RPMN pre úvery so splatnosťou od 3 do 6 mesiacov k XX. XX. XXXX 391 %. Dňa 10. 7. 2015 žalobkyňa zaplatila za predĺženie splatnosti úveru 145,51 €. Dňa 13. 8. 2015 žalobkyňa uhradila celý záväzok z predmetnej zmluvy, z ktorej sa domáha bezdôvodného obohatenia vo výške 297,02 €.

3. Obdobným spôsobom žalobkyňa uzavrela so žalovanou XX. X. XXXX zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 600 €, splatný do 13. 9. 2015. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 89,71 €. Celková suma, ktorú žalobkyňa musela zaplatiť, predstavovala sumu 689,71 €, RPMN 415,8 % a priemerná RPMN k 31. 3. 2014 predstavovala 178 %. Žalobkyňa za

predĺženie splatnosti úveru zaplatila 11. 9. 2015 poplatok vo výške 137,27 € a 1. 10. 2015 uhradila aj úver spolu s poplatkom, preto z tejto zmluvy sa domáha bezdôvodného obohatenia vo výške 226,98 €.

4. Napokon žalobkyňa uzavrela so žalovanou XX. X. XXXX zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 900 € splatný do XX. X. XXXX. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 261,95 €. Celková suma, ktorú žalobkyňa musela zaplatiť predstavovala sumu 1 161,95 €, RPMN 1 924,40 % a priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 30 %. Žalobkyňa doposiaľ uhradila časť istiny vo výške 50 € (10. 6. 2016), preto v prípade tejto zmluvy sa domáha iba určenia, že má vrátiť zvyšnú časť istiny vo výške 850 €.

5. Žalobkyňa poukazuje na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), podľa ktorých sa žalovaná posudzuje ako iný veriteľ, ktorý v prípade poskytovania úverov musí dodržiavať ust. § 9 ods. 2 ZSU, pričom uvedené zmluvy nemali všetky zákonné náležitosti, čo má za následok, že sú bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZSU. Zároveň sa žalobkyňa domnieva, že predmetné zmluvy sú absolútne neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), pretože sú bezúročné a zákon inú formu odplaty ako úrok pri pôžičkách neumožňuje dohodnúť. Žalobkyňa napokon uvádza, že v júni 2018 sa dozvedela, že sú zmluvy bezúročné a bez poplatkov, preto nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

6. K žalobe priložila rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb z XX. X. XXXX, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, dohodu o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, dohodu o zmene zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX. X. XXXX a históriu platieb od X. X. XXXX do XX. X. XXXX.

7. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 1. 8. 2018, v ktorom poukázala na ust. § 657 OZ, ktoré nezakazuje dojednanie poplatkov v zmluve o pôžičke. Poukazuje aj na znenie viacerých ustanovení ZSU, v ktorých je spomenutý poplatok, na základe čoho sa domnieva, že zákonodarca nemal úmysel poplatky zakázať iba ich regulovať. Napokon vzniesla námietku premlčania pre prípad, ak by bol nárok žalobkyne oprávnený.

8. Žalobkyňa vo svojom následnom vyjadrení z 4. 9. 2018 uviedla, že trvá na svojej žalobe a v nej vyjadrených dôvodoch, pre ktoré sa domnieva, že je úver bezúročný a bez poplatkov a pokiaľ ide o názor, že inú odplatu ako vo formu úroku nie je možné v zmluve o pôžičke dohodnúť poukazuje na skoršie rozhodnutia súdov, v ktorých dospeli k rovnakému záveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. 1. 2017, sp. zn. 2Co/599/2015, z 15. 12. 2016, sp. zn. 3Co/685/2015).

9. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 26. 10. 2018, žalovaná predložila svoje písomné vyjadrenie, v ktorom opätovne vzniesla námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej 2 ročnej premlčacej lehoty. Pokiaľ ide o určenie, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, považuje v tejto časti žalobu za zbytočnú, pretože súd túto otázku rieši ako predbežnú a teda bude súčasťou výroku o zaplatení. Okrem toho v danom prípade podľa jej názoru neexistuje naliehavý právny záujem na takomto určení. Každá zmluva bola uzatvorená elektronickými prostriedkami na diaľku, a to na žiadosť žalobkyne, ktorá sa následne musela zaregistrovať a požiadať o overenie bonity. Žalovaná komunikovala cez email alebo cez konto, do ktorého sa vedela prihlásiť žalobkyňa prostredníctvom ňou zvoleného hesla. Pokiaľ ide o oprávnenosť poplatku, na ktorom sa zmluvné strany dohodli poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice II z 14. 6. 2017, sp. zn. 13Csp/21/2017, ktorý rovnako potvrdil, že žalovaná má nárok na poplatok aj v prípade uzavretia zmluvy o pôžičke. Žalovaná napokon nepovažuje zmluvy za bezúročné a bez poplatkov, pretože obsahujú všetky náležitosti. Žalobkyňa bola vopred oboznámená so všetkými podmienkami vrátane výšky poplatkov. Na webovom sídle žalovanej (www.pozickomat.sk) sa nachádza kalkulačka pre výpočet poplatku za predĺženie splatnosti úveru na základe žiadosti klienta. Webová stránka žalovanej je pritom jediné miesto, kde žalobkyňa mohla požiadať o úver žalovanú. Žalobkyňa na pojednávaní len zopakovala svoje tvrdenia, ktoré uviedla v žalobe a v písomných vyjadreniach.

10. Na základe návrhu strán sporu na odročenie pojednávania za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody súd konanie prerušil v súlade s § 163 ods. 1 CSP. Následne 22. 1. 2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, ktorá navrhla pokračovať v konaní, nakoľko k mimosúdnemu urovnaniu sporu medzi stranami nedošlo. Na nasledujúcom pojednávaní, ktoré sa konalo 4. 4. 2019 sporové strany len zopakovali svoje predchádzajúce tvrdenia a zotrvali na svojich vzájomných postojoch, a teda žalobkyňa žiadala, aby súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaná naopak považovala žalobu za nedôvodnú, a preto ju žiadala zamietnuť v celom rozsahu.

11. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledujúce skutočnosti.

12. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa XX. X. XXXX rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „rámcová zmluva“), predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán, že žalovaná poskytne žalobkyňi spotrebiteľský úver alebo iný úver a pôžičku prostriedkami diaľkovej komunikácie na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ako krátkodobý bezúčelový úver. Predpokladom uzatvorenia zmluvy je registrácia žalobkyne na adrese internetového sídla žalovanej www.pozickomat.sk. V časti IV bod 1 rámcovej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanej poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru. Výška tohto poplatku mala byť určená individuálne v závislosti od výšky a doby splatnosti úveru a je oznámená vopred pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru. Podľa časti IV bod 3 rámcovej zmluvy úver poskytovaný žalovanou je bezúročný.

13. Na základe rámcovej zmluvy bola dňa XX. X. XXXX uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva č. 1“) na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúročný úver vo výške 500 €. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanej vrátiť úver spolu s poplatkom vo výške 51,51 €. Splatnosť úveru s príslušenstvom bola do XX. X. XXXX, RPMN bola vo výške 2 156,6 %, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 391 %. K zmluve č. 1 bola XX. X. XXXX uzatvorená dohoda o zmene (dohoda o predĺžení doby splatnosti úveru, v zmysle ktorej sa dohodli na novom dni splatnosti úveru, a to XX. X. XXXX, pričom predĺženie doby splatnosti sa týkalo len istiny úveru (500 €). Zároveň sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť aj poplatok spojený so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok vo výške 145,51 €. V dohode bola RPMN vyčíslená na 2 403,6 % a priemerná RPMN vo výške 395 %.

14. Dňa XX. X. XXXX bola na základe rámcovej zmluvy uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva č. 2“) predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúročného úveru vo výške 600 € žalobkyňi, ktorý sa zaviazala žalovanej vrátiť spolu s poplatkom vo výške 89,71 €. Splatnosť úveru s príslušenstvom bola do XX. X. XXXX, RPMN bola vo výške 415,8 %, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 178 %. K zmluve č. 2 bola XX. X. XXXX uzatvorená dohoda o zmene (dohoda o predĺžení doby splatnosti úveru, v zmysle ktorej sa dohodli na novom dni splatnosti úveru, a to X. XX. XXXX, pričom predĺženie doby splatnosti sa týkalo len istiny úveru (600 €). Zároveň sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť aj poplatok spojený so zmenou zmluvne dohodnutých podmienok vo výške 137,27 €. V dohode bola RPMN vyčíslená na 415,8 % a priemerná RPMN vo výške 178 %.

15. Na základe rámcovej zmluvy bola dňa XX. X. XXXX uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru XXXXXX-XXXXXX (ďalej len „zmluva č. 3“) predmetom ktorej bol bezúročný úver vo výške 900 € poskytnutý žalobkyňi, ktorý sa zaviazala žalovanej vrátiť spolu s poplatkom vo výške 261,95 €. Splatnosť úveru s príslušenstvom bola do XX. X. XXXX, RPMN bola vo výške 1 924,4 %, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 30 %. A odplata podľa § 53 ods. 6 OZ bola 30 %.

16. V časti IV. zmluvy je ako účel poskytnutia úveru uvedený splatenie záväzkov žalovaného voči žalovanej, a to dvoch skorších úverov z X. X. XXXX a XX. X. XXXX, spolu vo výške 3 186,19 €. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalobca platil mesačné splátky riadne a včas až do XX. X. XXXX, Po tomto dátume uhradil nepravidelne sumu 138,19 €. Doposiaľ uhradil 4 501,31 €, t. j. 40 splátok a 41 splátku uhradil len v časti 53,31 €.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 1a ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“), ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

21. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 3 písm. f) ZSU, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. g) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

26. Okresný súd mal z predložených dôkazných prostriedkov preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou rámcovú zmluvu, na základe ktorej uzavrela so žalovanou tri zmluvy o úvere, pričom k zmluve č. 1 a č. 2 uzavrel zmluvné strany aj dodatky o predĺžení doby splatnosti istiny úveru. Medzi stranami sporu nebolo sporné a uvedené vyplýva aj z ustanovení samotných zmlúv, že sú spotrebiteľskými zmluvami, uzatvorenými medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovanou ako dodávateľom, ktorá poskytuje úvery v rámci svojho predmetu podnikania a bola vedená v registri veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktorý viedla Národná banka Slovenska do 31. 8. 2015 a bolo jej udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov podľa § 20 ZSU. Na predmetnú zmluvu sa taktiež vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom, a to aj s poukazom na znenie § 1 ods. 3 písm. f) ZSU, pretože uvedené zmluvy boli uzatvorené na základe jednej rámcovej

zmluvy, pretože každá zmluva presahuje jednak sumu 100 € a vždy min. 2 zmluvy boli uzatvorené v rámci 12 mesiacov.

27. V danom prípade súd poukazuje na právoplatné rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. k. R.-XXX-XXX-XXX z XX. X. XXXX, v spojení s rozhodnutím Bankovej rady národnej banky Slovenska z X. X. XXXX, č.: R.-XXX-XXX-XXX, podľa ktorý žalovanej bola uložená pokuta vo výške 30 000 €, pretože v posudzovaných zmluvách, ktoré uzatvárala žalovaná (posudzovaných bolo 1 517 zmlúv, pozn. súdu), RPMN prekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovenú podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a 1a nariadenia č. 87/1995 Z. z., čo malo za následok, že predmetné zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. g) ZSU. Rozhodnutia Národnej banky Slovenska sú záväzné aj pre okresný súd s poukazom na § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pretože ide o rozhodnutia o tom, že bol spáchaný iný správny delikt postihniteľný podľa osobitné predpisu. Navyše je potrebné poukázať aj na to, že žalovaná uzatvára so spotrebiteľmi štandardné (adhézne) vopred naformulované zmluvy, čo vyplýva aj z obsahu zmlúv posudzovaných v tomto konaní, ktoré sa líšia len výškou istiny poskytnutých úverov a preto je s pravdepodobnosťou rovnajúcou istote zrejme, že rozhodnutia Národnej banky Slovenska sa skutkovo týkajú aj posudzovaných zmlúv č. 1, č. 2 a č. 3 a ich dodatkov.

28. V zmluve č. 1 RPMN je uvedená vo výške 2 156,60 %, v zmluve č. 2 je RPMN 415,8 % a v zmluve č. 3 je RPMN 1 924,4 %. Okresný súd tak má jednoznačne preukázané, že všetky zmluvy zásadným spôsobom porušili ust. § 1a ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktoré stanovuje, že najvyššou prípustnou výškou odplaty pre úvery poskytované žalovanou je 30 %. Uvedený postup žalovanej má za následok, že poskytnuté úvery sú bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. g) ZSU. Súd podotýka, že v prípade zmluvy č. 1 sa po predĺžení splatnosti úveru a zaplatení poplatku za predĺženie RPMN zvýšila až na 2 403,6 % a v prípade zmluvy č. 2 sa podobným postupom RPMN podľa údajov v zmluve nezvýšila a ostala na hodnote 415,8 %, čo je zjavne nesprávne a pre žalobkyňu ako spotrebiteľa zavádzajúce, pretože RPMN sa počíta z celkových nákladov úveru, do ktorých majú byť zahrnuté všetky poplatky v súlade s § 2 písm. g) ZSU.

29. Vzhľadom na uvedené, okresný súd vo výroku rozsudku vyhlásil predmetné úvery poskytnuté na základe rámcovej zmluvy a na ňu nadväzujúce zmluvy č. 1, č. 2 a č. 3 za úvery bez poplatkov, čím vyhovel žalobnému návrhu žalobkyne v časti, v ktorej sa domáhala vyhlásenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverov. S poukazom na to, že v jednotlivých zmluvách sa zmluvné strany dohodli, že poskytnuté úvery sú bezúročné (zmluva č. 1 a zmluva č. 2), resp. že úroková sadzba je 0,00 % (zmluva č. 3), súd nepovažoval za účelné vyhlásiť úvery za bezúročné, tak ako sa dožadovala žalobkyňa.

30. Pokiaľ ide o argument žalobkyne o nedostatku naliehavého právneho záujmu na vyhlásení úverov za bezúročné a bez poplatkov, okresný súd poukazuje na ust. § 11 ods. 4 ZSU účinného od 1. 5. 2018 (t. j. v čase podania žaloby), ktorý v poznámke pod čiarou výslovne odkazuje na § 137 písm. c) a d) CSP. Vzhľadom na to, že podanie takejto žaloby zákon výslovne umožňoval, sú tak tvrdenia žalobkyne bez akéhokoľvek právneho významu.

31. Žalobkyňa sa domáhala aj vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavovalo doposiaľ žalobkyňou zaplatené poplatky v celkovej výške 524 € (poplatok 151,51 € a poplatok za predĺženie splatnosti úveru vo výške 145,51 € v prípade zmluvy č. 1 a poplatok 89,71 € a poplatok za predĺženie splatnosti úveru vo výške 137,27 € v prípade zmluvy č. 2). Okresný súd však mal z predložených listín preukázané a medzi stranami táto skutočnosť ani nebola sporná, že v prípade zmluvy č. 3 žalobkyňa doposiaľ uhradila žalovanej iba 50 € (10. 6. 2016), pričom jej bola poskytnutá istina úveru vo výške 900 €. Žalobkyňa preto naďalej dlhuje žalovanej 850 €. Žalovaná však jednotlivé plnenia započítala aj na poplatky, na ktoré zo zákona nemala žiaden právny nárok, čo napokon bolo potvrdené aj rozhodnutiami Národnej banky Slovenska. Vzhľadom na to, že všetky zmluvy boli uzatvárané na základe jednej rámcovej zmluvy, na podklade ktorej žalobkyňa poukazovala svoje jednotlivé plnenia bez uvedenia, na aký konkrétny účel majú byť použité, čo vyplýva aj z predloženej histórie platieb žalobkyňou, mala preto žalovaná správne plnenia žalobkyne vo výške 524 € vrátiť späť žalobkyňi a po uzavretí zmluvy č. 3, použiť na úhradu istiny poskytnutého úveru. Okresný súd preto nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za dôvodný, pretože plnenie, ktoré z tohto titulu žiada vydať, malo by správne použité na úhradu zvyšnej časti istiny úveru vo výške 850 €. Žalobkyňa je naďalej

povinná žalovanej vrátiť zvyšnú časť istiny vo výške 326 €. Z uvedených dôvodov v tejto časti súd žalobu zamietol.

32. S poukazom na závery, ku ktorým dospel okresný súd, bolo irelevantné zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania. Okresný súd len pre úplnosť uvádza, že Národnou bankou Slovenska na základe spomenutých rozhodnutí bol žalovanej uložený zákaz používať nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v tom, že uvádzala spotrebiteľov do omylu ohľadom povinnosti uhradiť poplatky za úvery, pri ktorej RPMN prekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov a zároveň jej bola uložená povinnosť v stanovenej forme informovať spotrebiteľov o tom, aké následky má takéto prekročenie. I keď informačná povinnosť sa týkala len v súvislosti s posudzovanými zmluvami, zákaz používať uvedenú nekalú obchodnú praktiku platí pre žalovanú vo všetkých prípadoch uzatvárania zmlúv so spotrebiteľmi, vrátane zmlúv posudzovaných v tomto konaní.

33. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. V predmetnom konaní bol úspech sporových strán čiastočný, resp. rovnaký s poukazom na to, že žalobkyňa bola úspešná v časti žaloby, ktorou sa domáhala vyhlásenia úverov za bezúročné a bez poplatkov. Naopak, neúspešná bola v časti žaloby, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd preto v danom prípade aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na rovnaký pomer úspechu oboch sporových strán vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.